Autor Guste Santini
Ponedjeljak, 25 Veljača 2002 11:29

Dragutin Žiljak, direktor Sljemena, je to izjavio Jutarnjem slistu od 25.2.2002. Izjava gospodina Dragutina Žiljaka i argumentacija je vrlo interesantna. Ovo je značajno tim više što su predstavnici vlasti svojevremeno osporavali image Janice, odnosno obitelji Kostelić. Ovim želim poduprijeti spomenutu izjavu dodatnom argumentacijom.

Najprije o Sljemenu. Medvjednica, općenito, i Sljeme, posebno, predstavljaju vjerojatno najznačajnije gorje u ekonomskom pogledu u Hrvatskoj. Ne samo što Medvjednica predstavlja pluća grada Zagreba već je ona dio grada koji predstavlja najznačajniji ekonomski potencijal zemlje. Nije teško pokazati i dokazati da je Medvjednicu moguće vrlo lako definirati putem cost – benefit analize kao vrlo isplativi projekt. Osim Maksimira, koji je zapušten do nepodnošljivosti, u Zagrebu i nije moguće naći značajniji kompleks zelenila koji bi bio osmišljen. Sljeme postaje šansa Zagreba. Dugo se je ta činjenica ignorirala i tek uspjeh Kostelićevih je aktualizirao ovaj problem i identificirao razvojnu šansu.

Općenito zimskom turizmu se u Hrvatskoj ne pridaje značaj jer se, neopravdano, smatra da samo jadranska orijentacija (i to formalno) daje mogućnosti postizanja značajnijih rezultata. Zimski turizam traži znatna ulaganja i, danas, nije vjerojatno da postoje značajniji izvori sredstava za ovu namjenu. Ipak, osmišljen pristup zimskom turizmu daje značajne mogućnosti. Pri tome ne treba gubiti iz vida da su potencijalne lokacije uglavnom nerazvijena područja Hrvatske. Osim eksplatacije šuma ništa značjanijeg nije ni bilo na tim područjima. Danas je i to marginalizirano. Iskustva alpslih zemalja dobar su osnov za promišljanje strategije razvoja ovih područja.

Sada dolazimo do biti samog prijedloga. Naime, revitalizacija Sljemena kao dijela turističke ponude Zagreba značajno bi doprinjela cjelokupnom projektu. Poznato je da ulaganja u brand zahtjeva značajna sredstva pri čemu nije izvjesno da će se i uspjeti. Kostelićevi su danas prepoznatljivi brand i postoji zainteresiranost financijskih institucija da ulože u posao sa Kostelićevima. Prema tome, Sljeme može biti pilot projekt kako treba unaprijediti zimski turizam u Hrvatskoj. Poznato je da postoje značajni multiplilkativni učinci kada je u pitanju turizam i turistička ponuda. Pllitvička jezera su poznati primjer iz vremena bivše Jugoslavije i s pravom se obnavljaju. Sljeme je puno isplativiji projekt. On je to po definiciji svoje lokacije.

Ipak, nije sigurno da će Hrvatska prepoznati svoju šansu. I neće se moći reći da je razlog tome hrvatski jal. Nikako ne želim tu dijagnozu prihvatiti. Razlog zašto sumljam da će se prepustiti Sljeme Kostelićevima nalazim u činjenici da bi poduzetnik tipa Ante Kostelić pokazao da je moguće s hrvatskom pameću postići značajne rezultate i da nismo tako «idiotska» nacija kako nam se godinama sugerira. Naime, pokretanje projekta Sljeme bi pokazalo da cjela priča glede privatizacije je bila izraz nekih intersa (pojedinačnih i grupnih) i da ista nema veze sa interesima hrvtske države. Uspjeh projekta Sljeme dovelo bi u pitanje cjelokupni pristup ekonomske politike. Uspjeh Sljemena bi pokazao da je problem u stvaranju materijalnih vrijednosti i da neprimjerena raspodjela znači destrukciju nacionalnog bogatstva. Što šta neugodnog bi se moglo zaključiti, po bivšu (više) i sadašnju vlast (manje), teemeljem uspjeha projekta Sljeme. Ipak samo orijentacija na vlastite resurse daje mogućnost da se mjenja postojeće krizno stanje u Hrvatskoj. Projekt Sljeme ukazao bi na potrebu mjenjanja svekolikih odnosa u društvenom

sistemu Hrvatske. Ubrzo ćemo doznati ima li postojeća vlast za to snage.

I opet razmislimo što bi napravila susjedna nam Slovenija temeljem dosadašnjih ulaganja u svoje sportaše i njihove rezultate. Obitelj Kostelić je ostvarila ovaj rezultat i to im služi na čast. Kao domoljubi dali su Hrvatskoj dio svoga uspjeha u koji Hrvatska nije dugo vjerovala. Sada je prilika da ispravi svoju grešku. Ostaje da vidimo da li će to odista i učiniti ili je svečani doček bio tek dio medijske aktivnosti političkara kako bi promovirali sebe a ne ostvareni rezultat Kostelićevih. Nadam se da neće Slovenci iskoristiti uspjeh Kostelićevih za svoj razvoj i da će brand zvan Kostelić ostati u Hrvatskoj. Bilo bi odista tragično da bilo koja primamljiva ponuda Kostelićevim, kojih će nesumnjivo biti, «skrenu» njihovu aktivnost na neko drugo područje. Sve što će se dogoditi dogodit će se u narednih mjesec dana. Do tada sačekajmo i držimo «fige» ne Kostelićima već hrvatskoj vladi.